

“Είναι σημαντική, αγαπητοί μου, η θέση του Επισκόπου”

/ [Επικαιρότητα](#)

“ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ” τιτλοφορείται το νέο Σύντομο Κήρυγμα (14 Οκτωβρίου) εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερεμίου, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: **“Είναι σημαντική, αγαπητοί μου, η θέση του Επισκόπου στην Εκκλησία. Και το σοβαρώτερο είναι το εξής: Για να δηλώσει κάποιος κληρικός ή λαϊκός ότι ανήκει στην Εκκλησία πρέπει να μνημονεύει τον Επίσκοπο, που απέστειλε η Εκκλησία στον τόπο του. Γιατί αυτός ο Επίσκοπος ανήκει σε όλη την Εκκλησία, αφού μνημονεύει της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, η οποία μνημονεύει όλων των Ορθοδόξων Πατριαρχών και του Οικουμενικού Πατριάρχου. Έτσι, λοιπόν, αδελφοί, πρέπει να ομιλείτε με πολύ σεβασμό και ευλάβεια προς τον Επίσκοπο, γιατί έχει πάνω του την Ιερωσύνη του**

Χριστού. Αν τα χαλάσω με τον Επίσκοπό μου, έλεγε ο άγιος Πορφύριος, δεν θα εισακούεται η προσευχή μου στον Θεό”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

1. Είσερχόμαστε τώρα, άδελφοί χριστιανοί, στά έσωτερικά θέματα τής Έκκλησιολογίας καί σήμερα θά μιλήσουμε περί Έπισκόπου. Τρεῖς είναι οἱ βαθμοί τής Ίερωσύνης: Τοῦ Διακόνου, τοῦ Πρεσβυτέρου (τοῦ Ίερέως) καί τοῦ Έπισκόπου. Αὐτοί εἶναι πού τελοῦν τά ιερά Μυστήρια τής Έκκλησίας μας, μέ τά ὁποῖα οἱ πιστοί λαμβάνουν τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ἀναγκαῖα γιά νά ζήσουμε τόν Θεό καί νά ἀγιάσουμε. Ὑψηλότερος ὅμως καί ὕψιστος εἶναι ὁ βαθμός τοῦ Έπισκόπου, τόσο πολύ, ὥστε ὁ ἅγιος Ίγνάτιος ὁ θεοφόρος λέγει, «ἄνευ τούτων», τῶν Έπισκόπων δηλαδή, «Έκκλησία οὐ καλεῖται»! Καί θά τό ἐξηγήσω αὐτό, γιατί εἶναι ἔτσι. Ἀπλούστατα: Ἐσύ, ἀδελφέ, ἀνήκεις στήν Έκκλησία, γιατί σέ ἐβάπτισε κάποιος ιερέας. Ἀλλά τόν ιερέα αὐτόν τόν χειροτόνησε κάποιος Έπίσκοπος, κάποιος ἀρχιερέας. Ἄν ἐκλείπει ἡ ἀρχιερωσύνη, πάει ὅλη ἡ ιερωσύνη, πάει ἡ Έκκλησία. Πραγματικά, ὅπως τό εἶπε ὁ ἅγιος Ίγνάτιος: «Ἄνευ τούτων (τῶν Έπισκόπων) Έκκλησία οὐ καλεῖται».

2. Ἀρχικά, πολύ ἀρχικά, σέ μία ἐπαρχία γινόταν μόνο μία θεία Λειτουργία. Γιατί τήν θεία Λειτουργία τήν τελοῦσε μόνο ὁ Έπίσκοπος, ὄχι οἱ ἱερεῖς. Καί ἐπειδὴ σέ μία ἐπαρχία ἕνας Έπίσκοπος ὑπῆρχε, γι’ αὐτό λοιπόν καί μία Λειτουργία ἐτελεῖτο. Οἱ ἱερεῖς ἦταν τό «κολλέγιον» τοῦ Έπισκόπου. Ἦταν οἱ πέριξ τοῦ θυσιαστηρίου εὐρισκόμενοι κατά τήν τέλεση τής Λειτουργίας, ὅπως τό βλέπουμε καί τώρα, ὅταν γίνεται ἀρχιερατική θεία Λειτουργία. Οἱ ἱερεῖς ἀσχολοῦνταν μέ τήν κατήχηση τῶν κατηχουμένων ἢ τήν διδασκαλία γενικά τοῦ λαοῦ. Καί συνέβαινε, λοιπόν, χριστιανοί μου, νά κατεβαίνουν ἀπό τά χωριά καί νά ἔρχονται ἀπό τά διάφορα μέρη τής ἐπαρχίας στήν μία θεία Λειτουργία, πού τελοῦσε ὁ Έπίσκοπος. Ἀλλά ἐπειδὴ αὐτό δέν ἦταν εὐκόλο πράγμα, γιατί ἦταν καί οἱ γέροντες καί ἐγίνοντο καί διωγμοί, γι’ αὐτό ὁ Έπίσκοπος ἔκανε τήν παραχώρηση ἕνα ιερέα ἀπό τό «κολλέγιό» του νά τόν ἀποστείλει στό τάδε χωριό νά τελέσει θεία Λειτουργία ἀντ’ αὐτοῦ. Ἐκεῖ ὁ Ίερέας ἦταν εἰς τύπον τοῦ Έπισκόπου. Τόν ἄλλο Ίερέα τόν ἀπέστειλε σέ ἄλλο τμήμα νά τελέσει τήν θεία Λειτουργία καί ἔτσι ἡ θεία Λειτουργία παραχωρήθηκε πλέον καί στούς ἱερεῖς. Ἀλλά δέν πρέπει νά λησμονεῖ οὔτε ὁ Έπίσκοπος οὔτε ὅλοι οἱ χριστιανοί ὅτι τό κύριο ἔργο τοῦ Έπισκόπου εἶναι ἡ τέλεση τής θείας Εὐχαριστίας, τής Λειτουργίας, δηλαδή.

3. Ἐκεῖ πού στάλθηκε ὁ Ίερέας ἀπό τόν Έπίσκοπο νά τελεῖ τήν θεία Λειτουργία καί

τά άλλα ιερά Μυστήρια, μαζί μέ τούς ἐκεῖ πιστούς ἀπετέλεσαν μία ἐκκλησιαστική κοινότητα, πού τήν λέμε «ἐνορία». Ὅμως, γιά νά μή ξεχνάει ὁ ἱερεὺς ὅτι ἐκεῖ ἐστάλη μέ ἐντολή τοῦ Ἐπισκόπου καί ὅτι πρέπει νά ἐξαρτᾶται ἀπό αὐτόν, γι' αὐτό ὑποχρεοῦται νά μνημονεύει τόν Ἐπίσκοπο, δεῖγμα ὅτι εἶναι ἐκεῖ μέ τήν ἐντολή του καί πρέπει νά ὑπακούει σ' αὐτόν, ἀλλά καί νά λειτουργεῖ σέ ἀντιμῆνσιο μέ τήν ὑπογραφή τοῦ Ἐπισκόπου.

Εἶναι σημαντική, ἀγαπητοί μου, ἡ θέση τοῦ Ἐπισκόπου στήν Ἐκκλησία. Καί τό σοβαρώτερο εἶναι τό ἐξῆς: Γιά νά δηλώσει κάποιος κληρικός ἢ λαϊκός ὅτι ἀνήκει στήν Ἐκκλησία πρέπει νά μνημονεύει τόν Ἐπίσκοπο, πού ἀπέστειλε ἡ Ἐκκλησία στόν τόπο του. Γιατί αὐτός ὁ Ἐπίσκοπος ἀνήκει σέ ὅλη τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ μνημονεύει τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία μνημονεύει ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἔτσι, λοιπόν, ἀδελφοί, πρέπει νά ὁμιλεῖτε μέ πολύ σεβασμό καί εὐλάβεια πρὸς τόν Ἐπίσκοπο, γιατί ἔχει πάνω του τήν Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ. «Ἄν τά χαλάσω μέ τόν Ἐπίσκοπό μου», ἔλεγε ὁ ἅγιος Πορφύριος, «δέν θά εἰσακούεται ἡ προσευχή μου στόν Θεό».

4. Τό θέμα ὅμως εἶναι τό ἐξῆς: Οἱ κληρικοί καί οἱ λαϊκοί, εἴπαμε, σέ μία ἐπισκοπή μνημονεύουν τόν Ἐπίσκοπο, γιά νά ἔχουν κοινωνία, διά τοῦ Ἐπισκόπου τους, μέ ὅλη τήν Ἐκκλησία. Διότι ὁ Ἐπίσκοπός τους μνημονεύει τήν Ἱερά Σύνοδο, τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη καί ὅλα τά Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα. Ἀλλά, ἂν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας γιά λόγους, πού αὐτός ἔκρινε, διακόψει τό μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου, τότε παρασύρεται καί τό ποίμνιό του στήν ἀποκοπή αὐτή, πού ἄλλοι χριστιανοί θά τό θέλουν, ἐνῶ ἄλλοι δέν θά τό θέλουν. Τί γίνεται στήν περίπτωση αὐτή; Τί θά κάνουν οἱ χριστιανοί του, οἱ ὁποῖοι δέν θέλουν νά ἀποκοποῦν ἀπό τήν ὅλη ἀλυσίδα; Ἡ ἀπάντησή μου εἶναι ὅτι δέν γνωρίζω σαφῶς νά ἀπαντήσω. Θά ἔλεγα ὅμως πρόχειρα, ἀλλά καί μέ σταθερότητα, αὐτοί οἱ χριστιανοί, οἱ μή συμφωνοῦντες μέ τήν πράξη τοῦ Ἐπισκόπου τους, νά μή δημιουργήσουν ταραχή καί σχίσμα στήν τοπική τους Ἐκκλησία, ἀλλά μόνοι τους, κατὰ τήν θεία Λατρεία, ἐκεῖ πού μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν Πατριαρχῶν, νά μνημονεύουν οἱ ψυχές αὐτές ἀπό μέσα τους τό ὄνομα τοῦ Πατριάρχου, ἕως ὅτου καταπαύσει ὁ σάλος. Τό πᾶν, ἀγαπητοί μου, εἶναι νά ὑπάρχει εἰρήνη στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί προσοχή νά ἀποφεύγονται τά σχίσματα. Ἀλλά καί γενικά θά ἔλεγα ὅτι, ἂν νομίζουμε κάποια παράβαση τῶν ἀνωτέρων μας, νά τήν ἀναφέρουμε στήν ἀνώτατη Σύνοδο καί ἅς κρίνει αὐτή, καί ἅς καταδικάσει αὐτή, ἂν πρέπει, τόν παραβάτη. Αὐτή θά ἔχει τήν εὐθύνη.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας